

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/8/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200226
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200226.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčík č. 26, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúra č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, zas účasti : Lesy Slovenskej republiky, š.p., OZ Námestovo, Miestneho priemyslu 569, Námestovo, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7037/2013-2.2 zo dňa 09. decembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 27/2014-87 zo dňa 09. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 27/2014-87 zo dňa 09. októbra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7037/2013-2.2 zo dňa 09.12.2013 v spojení s rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Žiline sp. zn. 2013/618-11/Ryb,Drn zo dňa 03.06.2013, ktorým tento rozhodol tak, že vydal súhlas v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona a v zmysle § 13 ods. 2 písm. c/ zákona na výstavbu lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“ v k. ú. R. J. na parcele KN-C č. 11938/1 podľa projektu stavby vypracovaného Ing. E. S.. Predmetný súhlas sa vydával na výstavbu lesnej cesty kategórie 2L 4, 0/30 (20) s prašným povrchom o celkovej dĺžke 4460 m v jednotkách priestorového rozdelenia lesa č. 316, 317, 318, 319, 320, 321, 323, 324a, 324b, 325b, 326, 327, I - IV, 328 II, 328 IV, 336B, 337, 337a I - IV, 337c, 338b, 339b, 339a, 345 I v území chránenej krajiny

oblasti Horná Orava zaradenom do zóny D s druhým stupňom ochrany a do zóny C s tretím stupňom ochrany v zmysle zákona a v zmysle § 4 ods. 4 na zmenu stavu mokrade najmä jej úpravu zasypaním pri budovaní stavebného objektu SO 1 - most v km 0,049 v JRPL č. 316 v súlade so zámerom stavby uvedeného vyššie.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že predmetom úpravy zákona o ochrane prírody a súvisiacich predpisov je ustanovenie pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí, povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny a že cieľom právnej úpravy je prispieť k udržaniu ekologickej stability.

Podľa krajského súdu zákon preberá záväzky, ktoré vyplývajú z práva Európskej únie v oblasti ochrany prírody a krajiny, predovšetkým ide o smernicu Rady č. 92/43/EEC o ochrane prírodných stanovišť voľne žijúcich živočíchov a rastlín v znení smernice č. 97/62/EC, ktorá sa stala základným prostriedkom na ochranu druhov fauny a flóry a ich stanovišť a smernicu rady EC č. 79/409/EEC o ochrane voľne žijúceho vtáctva v znení smernice č. 81/854/EEC, ktorá chráni divožijúce druhy vtákov a dôležité stanovišťá, hniezdiská pre ich zachovanie, pričom táto smernica stanovuje plán na zachovanie populácií divožijúcich vtákov vyskytujúcich sa v únii, ich vajec, hniezd, mláďat a stanovišť a takisto má za úlohu určiť a adekvátne chrániť hniezdiská a miesta na ich migráciu, reguluje poľovnícke zóny a výkon poľovníctva. Všetky chránené stanovišťá zahrnuté v tomto nariadení sú tiež zahrnuté do súvislej európskej sústavy chránených území pod názvom „Natura 2000“.

Krajský súd postupujúc podľa ust. § 67 písm. f/ zákona č. 543/2002 Z. z. v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia uviedol, že krajský úrad životného prostredia vydáva súhlas podľa § 6 ods. 4, § 13 ods. 2 písm. c/, f/ a i/, o/, § 14 ods. 2 písm. f/, § 15 ods. 2 písm. c/, § 24 ods. 5, 7, 10 a 12, § 49 ods. 3 a § 56 ods. 2 zákona, z ktorého vyplynulo, že v čase rozhodnom pre správne konanie podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona o ochrane prírody niekdajšiemu krajskému úradu životného prostredia patrilo oprávnenie rozhodovať o výnimkách zo zakázaných činností v územiach s 2. - 5. stupňom ochrany.

Podľa názoru krajského súdu uvedené ustanovenie neobsahovalo žiadne obmedzenie dôvodov udelenia výnimky, iba vyžadovalo, aby bol takýto prípad odôvodnený. Zákon tu teda ponechal správne orgánu diskrečnú právomoc, čo v takýchto prípadoch znamená, že je vecou správnej úvahy správneho orgánu, aké dôvody uvedie v odôvodnení rozhodnutia. Súd takéto rozhodnutie následne v zmysle ust. § 245 ods. 2 O.s.p. preskúma z hľadiska účelnosti a vhodnosti správneho uváženia a či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonov.

Podľa krajského súdu správny orgán však v tomto prípade nemôže rozhodovať celkom podľa svojej ľubovôle. Pri použití voľnej úvahy musí rozhodovať tak, aby bola zachovaná právna istota a predvídateľnosť postupu správneho orgánu v súlade so zákonom stanovenými podmienkami (uznesenie NS SR sp. zn. 5Sžo/27/2011).

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a obsahu súvisiaceho administratívneho spisu dospel k záveru, že svojvôľu žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazov podľa zákona o ochrane prírody v danom prípade možno vylúčiť.

Z administratívneho spisu bolo podľa krajského súdu zrejmé, že správny orgán v konaní nevychádzal len z tvrdení žiadateľa OÚ ŽP Žilina. V súlade s ust. § 65 ods. 1 písm. k/ bod 1 zákona požiadal listom zo dňa 22.01.2013, č. 2013/618-6/Rit odbornú organizáciu Správu CHKO Horná Orava o vypracovanie podkladov pre rozhodovaciu činnosť. Správa CHKO Horná Orava zaslala svoje stanovisko CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013, v ktorom identifikovala územie, zhodnotila ho z hľadiska ochrany prírody a krajiny a navrhla riešenie predmetnej činnosti. Trasa navrhovanej lesnej cesty prechádza cez lesné pozemky Paráča, ktoré sú v CHKO Horná Orava zaradené do zóny D s 2. stupňom územnej ochrany. Riešenie územia patrí zároveň do chráneného vtáčieho územia Horná Orava, ktoré bolo vyhlásené vyhláškou a bolo vyhlásené za účelom zachovania biotopov vybraných druhov vtákov európskeho významu a sťahovaných druhov vtákov a zabezpečenia ich prežitia a rozmnožovania. Navrhovaná lesná cesta je v území vymedzenom v prílohe č. 1, väčšia časť návrhu zasahuje do lokalít prílohy č. 2. Ďalej správa CHKO Horná Orava skonštatovala, že „...predmetné územie predstavuje oblasť s aktívnou ochranou, kde je prípustné lesohospodárske využívanie, ktoré rešpektuje záujmy ochrany cieľových druhov biotopov a zásadne neobmedzuje funkciu biokoridoru a biocentra. V navrhovanej trase cesty a v jej okolí sa nachádzajú lesné porasty kategórie hospodárske lesy. Porasty sú často na

neúnosnom až zamokrenom plyšovom podloží, kde je traktorové približovanie dreva na veľa vzdialenosti problematické a výrazne narušuje vegetačný a pôdny kryt. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje výstavbu lesnej cesty za opodstatnenú a prípustnú“.

Listom zo dňa 13.03.2013 OÚ ŽP Žilina oboznámil účastníkov konania s pokladmi rozhodnutia (vyššie uvedené stanovisko) podľa ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku dal tak možnosť účastníkom konania vyjadriť sa k zaobstaraným podkladom. V stanovenom termíne sa k veci vyjadril žiadateľ e-mailovou formou zo dňa 20.03.2013, ktorý uviedol, že nemá námietky k podkladom. Žalobca Lesoochranárske zoskupenie VLK sa vyjadrilo listom zo dňa 26.03.2013, v ktorom uviedlo svoj nesúhlas s udelením súhlasu na výstavbu predmetnej lesnej cesty.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd uviedol, že činnosti súvisiace s výstavbou lesnej cesty predstavujú určitý zásah do prostredia, ako je čiastočné vyrušovanie zvierat, avšak túto činnosť nie je možné hodnotiť ako činnosť, ktorá by bola v rozpore so záujmami ochrany prírody. Ako vyplýva z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, tento veľmi presne zistil, ktorých lokalít sa činnosť o povolenie výnimky týka a aký je ich charakter z hľadiska lesného ekosystému, z hľadiska národnej siete chránených území.

Súd sa dospel v zhode s názorom žalovaného, že predmetná cesta bude predstavovať líniové rozvoľnenie stromovej etáže a nie na rušenie ich kompaktnosti. Takéto rozvoľnenie a otvorenie porastov bude iba krátkodobé v čase výstavby, pričom výstavba tejto lesnej cesty je zameraná predovšetkým pre potreby lesohospodárov.

Krajský súd tiež konštatoval, že navrhovaná lesná cesta nenaruša odtokové pomery, nakoľko porasty pod lesnou cestou dostatočne spomalia odtok a zabezpečia vsakovanie do pôdy. Je nesporné, že žalovaný správny orgán pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal najmä z vyjadrení žiadateľa, vyjadrení odvolateľa (žalobcu), zo stanoviska ŠOP SR, pričom konštatoval, že dotknuté územie, v ktorom sa má lesná cesta „nová rieka Ráztoka“ vybudovať je územím s 2. a 3. stupňom ochrany, na ktorom sa nachádzajú porasty zaradené v kategórii hospodárske lesy a teda jednou z ich hlavných funkcií je lesoochranárska produkcia. Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že na vykonanie samotnej ťažby alebo iných obnovných či výchovných zásahov v danom území sa nevyžaduje žiadne ďalšie rozhodnutie orgánu ochrany prírody.

Podľa krajského súdu bolo nesporné, že správne orgány oboch stupňov sa dostatočným spôsobom vysporiadali v odôvodnení svojich rozhodnutí so všetkými námietkami odvolateľa (žalobcu) a preto krajský súd dospel k presvedčeniu, že správne orgány sa vecou riadne zaoberali a pred vydaním rozhodnutia si zabezpečili všetky právne relevantné podklady a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom a presvedčivo odôvodnili a na základe toho krajský súd konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť preskúmaných rozhodnutí, a preto podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trov konania.

Žalobca opakovane, tak ako v žalobe namietal predovšetkým, že prvostupňové konanie nebolo vedené vecne príslušným správnym orgánom, vzhľadom na to, že je nesporné, že činnosť zamýšľaná žiadateľom si vyžaduje aj rozhodnutie o povolení výnimiek z ochrany chránených druhov, ktoré môže podľa ust. § 65 ods. 1 písm. h/ zákona udeliť Ministerstvo životného prostredia.

Žalobca tiež poukázal na divergentnú prax orgánov ochrany prírody, kedy v druhovo podobnej veci rozhodovalo MŽP SR v konaní, v ktorom by bol inak vecne príslušným krajský úrad životného prostredia a to práve so zreteľom na to, že zamýšľanou činnosťou mohlo dôjsť k porušeniu ochrany chránených druhov, ktorá je zabezpečená zákazmi podľa ust. § 35 zákona.

Podľa žalobcu je nepochybné, že vzhľadom na charakter povolovanej činnosti nemožno vylúčiť porušenie zákazov vyplývajúcich z ust. § 35 ods. 1, ods. 2 zákona.

Napriek uvedenému, v konaní, na ktoré žalobca poukázal, aj v takomto prípade (aj keď rušenie a usmrcovanie živočíchov, či ničenia miest ich rozmnožovania a odpočinku nebolo úmyslom žiadateľa), rozhodovalo vo veci MŽP SR. V konaní, ktoré je predmetom tejto žaloby a v ktorom výstavba lesnej cesty nepochybné povedie k rušeniu (aj usmrcovaniu) chránených živočíchov, rozhodovanie o ich

ochrane tým, že by bolo posúdené či ide o dôvodný prípad na udelenie výnimky, nebolo predmetom konania.

Súd prvého stupňa okrem toho, že z vyjadrenia žalovaného citoval, nijakým spôsobom neposúdil relevantnosť vyjadrenia žalovaného a tým ani opodstatnenosť argumentu žalobcu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že argument žalobcu o tom, že Tetrov hlucháň a Tetrov hoľniak sú kritériovými druhmi, na ochranu ktorých, okrem iného, sa vyhlásilo Chránené vtáčie územie Horná Orava, nie je relevantný vo vzťahu k zákazu ich úmyselného rušenia podľa § 35 ods. 1 písm. b/ ZOPK, vzhľadom na to, že ide o druhy, na ktoré sa ust. § 35 ods. 1 nevzťahuje, so zreteľom na ust. § 35 ods. 2 zákona.

Bez ohľadu na nepresnosti vo vyjadrení žalovaného, za podstatnú považuje žalobca tú skutočnosť, že súd prvého stupňa nijakým spôsobom nevyhodnotil jeho žalobnú námietku, spočívajúcu vtom, že CHVÚ Horná Orava bolo vyhlásené práve na ochranu prirodzených biotopov, druhov uvedených vo Vyhláske č. 173/2005 Z. z..

V rozhodnutí prvostupňového súdu podľa žalobcu nemožno nájsť úvahu o tom, ako vyhodnotil záujem na ochrane týchto druhov vyjadrený vyhlásením uvedeného územia za súčasť území NÁTURA 2000 s naliehavosťou a potrebou uskutočnenia zamýšľanej činnosti a zdôraznil, že v žalobe nenamietal „čiasťočné vyrušovanie zvierat“, ale vyrušovanie druhov, na ochranu ktorých sa vyhlasujú chránené územia, patriace do sústavy NÁTURA 2000, a že v predmetnom konaní nebolo obstarané odborné stanovisko podľa ust. §28 ods. 3 a 4 zákona, pričom ani s touto námietkou sa súd prvého stupňa nevyrovnal, ani ju nijako nevyhodnotil.

Podľa žalobcu odborné stanovisko podľa ust. § 28 ods. 4 je integrálnou súčasťou systémovej ochrany území NÁTURA 2000, keďže len vydanie takéhoto odborného stanoviska príslušným orgánom ochrany prírody umožňuje vydať výnimky a súhlasy žiadané žiadateľom, či vôbec realizovať túto činnosť bez posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa osobitného zákona. Toto odborné stanovisko, vydané vecne a miestne príslušným orgánom ochrany prírody nebolo v konaní predložené.

Nakoniec žalobca poukázal na skutočnosť, že v podkladoch rozhodnutia chýba vyhodnotenie kumulatívneho vplyvu zamýšľanej činnosti spolu s inými činnosťami už realizovanými, na predmet ochrany CHVÚ Horná Orava.

Žalobca tiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora (Tretej komory) zo dňa 11.04.2013 vo veci C-258/11, Peter Sweetman a iní /An Bord Pleanála, z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že povolenie na činnosti spadajúce pod čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch možno vydať len, ak príslušné orgány nadobudli istotu o tom, že plán alebo projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu lokality. Tento názor vylučuje takú interpretáciu čl. 6 Smernice o biotopoch, ktorá našla svoj výraz v rozhodnutí žalovaného, a ktorá v skutočnosti znamená, že sa príslušné orgány vyhnú konaniu, v ktorom by mali nadobudnúť (alebo aj nenadobudnúť) istotu, že plán alebo projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu tejto lokality. Z vyššie uvedeného je nepochybné, že nielen orgány ochrany prírody, ale ani súd prvého stupňa z uvedených hľadísk žiadost' žiadateľa, a v prípade súdu rozhodnutia orgánov ochrany prírody vydané v konaní o nej, neposudzovali.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť.

K odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že Obvodný úrad ako prvostupňový správny orgán rozhodoval na základe žiadosti žiadateľa zo dňa 11.01.2013 doplnenej listom zo dňa 14.02.2013 o vydaní súhlasov podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody a § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody a podľa § 6 ods. 4 zákona o ochrane prírody.

Podľa žalovaného konanie, ktorého výsledkom bolo napadnuté rozhodnutie, nebolo konaním o povolení výnimiek z podmienok ochrany chránených druhov, ale konaním o vydaní súhlasu na výstavbu lesnej cesty a vydaní súhlasu na zmenu stavu mokrade, keďže pre predmet konania je určujúca žiadost' žiadateľa, v ktorej žiadateľ požiadal orgán ochrany prírody o vydanie takýchto súhlasov. Na vydanie uvedených súhlasov bol podľa § 67 písm. f/ zákona o ochrane prírody vecne príslušný obvodný úrad v sídle kraja, t. j. orgán ochrany prírody, v danej veci konal ako vecne príslušný orgán na vydanie rozhodnutia podľa zákona o ochrane prírody.

Prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s § 3 ods. 2 správneho poriadku, keď listom č. 2013/618-2/Ryb zo dňa 28.01.2013 po obdržaní žiadosti žiadateľa zo dňa 11.01.2013 upozornil žiadateľa

na dikciu príslušných ustanovení zákona o ochrane prírody, na základe čoho žiadateľ doplnil svoje podanie listom zo dňa 14.02.2013, v ktorom požiadal správny orgán o vydanie súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ a § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody na výstavbu lesnej cesty a o vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 4 zákona o ochrane prírody na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou lesnej cesty.

Žalovaný ďalej uviedol, že z § 35 ods. 2 zákona o ochrane prírody, ust. § 35 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona, ktoré žalobca citoval vo svojej žalobe (t. j. zákaz chráneného živočícha úmyselne rušiť najmä v období rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku, alebo sťahovania, resp. zákaz poškodzovať alebo ničiť miesta rozmnožovania alebo odpočinku chráneného živočícha), sa na chránené druhy živočíchov podľa § 33 ods. 3 zákona o ochrane prírody, nevzťahujú. Preto pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní tvrdil opak, je toto jeho tvrdenie nesprávne. Ustanovenia § 35 ods. 1 a 2 zákona o ochrane prírody boli zmenené novelou zákona č. 506/2013 Z. z., ktorá však nadobudla účinnosť od 01.01.2014, t. j. až po nadobudnutí právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia.

Na druhy voľne žijúcich vtákov sa vzťahovali zákazy uvedené v § 35 ods. 2 zákona o ochrane prírody. Podľa § 35 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane prírody je chráneného živočícha zakázané úmyselne rušiť, najmä v období hniezdenia alebo výchovy mláďat, ak by rušenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť stav ochrany druhu. Ako vyplýva z odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správy Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava č. CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013, ktoré si zaobstaral prvostupňový správny orgán ako podklad pre svoje rozhodnutie, pri výstavbe navrhovanej lesnej cesty môže dôjsť ku krátkodobému jednorázovému vyrušovaniu vybraných druhov vtákov, čo môže spôsobiť ich dočasné stiahnutie do vzdialenejších porastov, avšak väčšina lesných druhov vyrušovanie ťažbou pomerne dobre znáša a v konečnom dôsledku vplyv navrhovanej činnosti na druhy voľne žijúcich vtákov, ktoré sú predmetom ochrany chráneného vtáčieho územia, nebude významný.

Žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí určil podľa § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody vo vzťahu k chráneným živočíchom, a to aj iným druhom ako sú tetrov hlucháň a tetrov hoľniak, viacero podmienok vykonávania povolenej činnosti zabezpečujúcich ich ochranu. (Ide najmä o časové obmedzenie výrubu drevín v telese cesty len na obdobie, v ktorom navrhovaná činnosť nebude vplývať na dotknuté druhy voľne žijúcich vtákov rušivým spôsobom, ktorý by znižoval šance na ich prežitie, úspešnosť rozmnožovania a výchovy mláďat alebo reprodukčnú schopnosť, a taktiež o uloženú povinnosť dočasne pozastaviť práce v prípade výskytu hniezd chránených živočíchov a strpieť obmedzenia určené orgánom ochrany prírody).

Žalobca na obhajobu svojich tvrdení o potrebe povolenia výnimiek podľa § 35 ods. 1 zákona o ochrane prírody predložil rozhodnutie ministerstva č. 2720/2013-2.2 zo dňa 25.01.2013, predmetom ktorého bolo povolenie výnimiek a vydanie súhlasov podľa zákona o ochrane prírody v určených JPRL na území Národného parku Nízke Tatry pre žiadateľa Lesy Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Liptovský Hrádok, v súvislosti s pozemnou aplikáciou chemických látok. Z predmetného rozhodnutia ministerstva je zrejmé, že skutkový stav vo veci, o ktorej v danom prípade rozhodlo ministerstvo, bol odlišný od skutkového stavu veci ukončeného rozhodnutím ministerstva napadnutého žalobou, čo sa týka charakteru povoľovanej činnosti, miestnych a časových okolností, ako aj dopadov povoľovanej činnosti na záujmy ochrany prírody a krajiny vrátane ochrany chránených druhov, a preto nie je možné ho automaticky vzťahovať na konanie ukončené rozhodnutím ministerstva, proti ktorému smeruje žaloba. Okolnosti oboch prípadov, podmienky, ktoré mali byť splnené na povolenie výnimky, resp. vydanie súhlasu na požadované činnosti, ako aj podklady pre vydanie rozhodnutia sú v oboch prípadoch rozdielne a nevykazujú dostatočnú podobnosť na to, aby sa dali považovať za skutkovo zhodné alebo podobné prípady v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 Správneho poriadku.

Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobcu, že súd prvého stupňa nevyhodnotil žalobcove námietky, podľa ktorých správne orgány nevyhodnotili dôsledky zamýšľanej činnosti na predmet ochrany Chráneného vtáčieho územia Horná Orava, ktoré je súčasťou sústavy Náture 2000.

Podľa jeho názoru v súdnom preskúmaní konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. na rozdiel od konania vo veciach občianskoprávných ide o súdny prieskum zákonnosti. Preto je potrebné zdôrazniť, že to, či je rozhodnutie správneho orgánu vecne správne alebo účelné, je predmetom súdneho preskúmanieho konania len v súvislosti so skúmaním jeho zákonnosti, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/95/2007, ktoré vychádza z ustálenej judikatúry správneho súdnictva, v prípade, že odôvodnenia rozhodnutí vydané v správnom konaní, sú dostatočne

podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku, dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky alebo vydání súhlasu, nie je potrebné v odôvodnení rozsudku súdu opakovať. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

Podľa žalovaného prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku na stranách 7 až 10 zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, na základe ktorých dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a žalobu ako neodôvodnenú zamietol, pričom odpovedal na všetky pre vec dôležité argumenty žalobcu a preto podľa jeho názoru odôvodnenie rozsudku je plne v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p..

Pri skúmaní dôvodnosti vydania súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody na výstavbu lesnej cesty a vydania súhlasu podľa § 6 ods. 4 zákona o ochrane prírody na zásah do mokrade postupovali prvostupňový správny orgán, ako aj ministerstvo v súlade s ustanovením § 32 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie.

Prvostupňový správny orgán, ako aj ministerstvo sa vo svojich rozhodnutiach dôkladne zaoberali predmetom a cieľom ochrany v dotknutých chránených územiach vo vzťahu k žiadateľom zamýšľanej činnosti. Prvostupňový správny orgán vychádzal vo svojom rozhodnutí z odborného stanoviska ŠOP SR č. CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013. ŠOP SR v zmysle § 65 ods. 1 písm. k/ zákona o ochrane prírody a čl. 3 písm. b/, f/ a i/ štatútu ŠOP SR, vydaného rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 76/2007-1.8. zo dňa 05.12.2007, ako odborná organizácia ochrany prírody a krajiny zabezpečuje spracovávanie odborných stanovísk a podkladov pre rozhodovacie a inú činnosť štátnych orgánov ochrany prírody a krajiny, ako aj odbornú starostlivosť o osobitne chránené časti prírody a krajiny vrátane sledovania dodržiavania podmienok ich ochrany, sledovania ich stavu, vykonávania revízie a štátneho dozoru, a vykonávanie prieskumu a výskumu osobitne chránených častí prírody a krajiny vrátane zhromažďovania, uchovávaní a vyhodnocovania údajov o ich stave.

Žalovaný poukázal na prílohy odborného stanoviska ŠOP SR, ktoré tvorili „Formulár pre zisťovacie konanie, SKCHVU008 Horná Orava“ a „Formulár o nezistení významných účinkov, SKCHVU008 Horná Orava“, v ktorých je podrobne zhodnotený vplyv projektu „Lesná cesta Nová rieka - Ráztoka“ na predmet ochrany Chráneného vtáčieho územia Horná Orava. Podľa záverov uvedeného hodnotenia podloženého praktickými skúsenosťami z bežne obhospodarovaných lesov vrátane dotknutých chránených území dopady žiadneho z prvkov projektu pravdepodobne nebudú významné (nespôsobia výrazné zníženie výmery biotopov európskeho a národného významu, ani výrazné poškodenie ich štruktúry a funkcií, ani zhoršenie stavu ich typických druhov). Rovnako sa neočakáva významný pokles populácií, zmenšenie areálu alebo strata biotopov pre významné, vzácne a kľúčové druhy.

Poukázal ďalej na § 2 písm. b/ vyhlášky MŽP SR č. 173/2005 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Horná Orava, je medzi činnosti, ktoré môžu mať negatívny vplyv na predmet ochrany chráneného vtáčieho územia, zaradené budovanie, údržba a oprava lesnej dopravnej siete, len pokiaľ sa realizuje v blízkosti hniezd bociana čierneho, orla krikľavého, orla skalného, včelára lesného a sovy dlhochvostej, a to len za podmienky, ak tak určí orgán ochrany prírody podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane prírody. Uvedené znamená, že výstavba lesnej cesty, pokiaľ sa nerealizuje v blízkosti hniezd vybraných druhov vtákov určených orgánom ochrany prírody v osobitnom správnom konaní, nie je v zmysle uvedenej vyhlášky činnosťou, ktorá by mohla negatívne ovplyvniť predmet ochrany Chráneného vtáčieho územia Horná Orava a na túto činnosť sa nevťahujú osobitné podmienky ochrany určené pre chránené vtáčie územie. Z podkladov, ktoré si zaobstaral prvostupňový správny orgán, nevyplývala skutočnosť, že by sa v blízkosti navrhovanej trasy lesnej cesty nachádzali hniezda vyššie uvedených druhov vtákov, resp. druhov vtákov, pre ktorých ochranu bolo chránené vtáčie územie vyhlásené. Pre prípad, že by sa takéto hniezda pri výstavbe lesnej cesty našli, uložil prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí v rámci podmienok stanovených podľa § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody žiadateľovi povinnosť dočasne pozastaviť práce, oznámiť nález SOP SR a strieť obmedzenia určené orgánom ochrany prírody a zamýšľaná činnosť sa mala uskutočniť v zónach C a D Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava.

Zóny C a D predstavujú časti územia Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava s nižšou prírodnou

hodnotou, ktoré sú pozmenené činnosťou človeka. Na tieto zóny sa preto nevzťahuje ustanovenie § 30 ods. 6 zákona o ochrane prírody, ktoré upravuje osobitné podmienky pri povoľovaní výnimky zo zakázaných činností alebo z územnej a časovej doby uplatňovania zákazov a obmedzení, v rámci ktorých je v povoľovacom procese potrebné skúmať, či sa vykonaním požadovaných činností zabezpečí zachovanie alebo zlepšenie stavu prírody a krajiny (§ 5 ods. 3 zákona o ochrane prírody).

Žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu, že v konaní pred správnymi orgánmi nebolo obstarané odborné stanovisko podľa § 28 ods. 3 a 4 zákona o ochrane prírody, nakoľko obvodný úrad na základe žiadosti žiadateľa zo dňa 14.02.2013 vydal podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody k návrhu plánovanej činnosti - realizácii stavby „Lesná cesta Nová rieka - Ráztoka/ odborné stanovisko č. 2013/618-12 zo dňa 31.05.2013. Uvedené odborné stanovisko bolo obvodným úradom vydané na základe formulára pre zisťovacie konanie, SKCHVU008 Horná Orava a formulára o nezistení významných účinkov, SKCHVU008 Horná Orava, ktoré boli prílohou stanoviska ŠOP SR č. CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013, a ktoré boli aj podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia vo veci žiadosti žiadateľa o vydanie súhlasov podľa zákona o ochrane prírody v súvislosti s výstavbou lesnej cesty. Obvodný úrad v uvedenom odbornom stanovisku vo vzťahu k navrhovanej činnosti konštatoval, že v súvislosti s územiami sústavy Nátura 2000 prichádza do úvahy možnosť ovplyvnenia a určitého zásahu do biotopov pri výstavbe, resp. krátkodobé vyrušovanie kľúčových druhov živočíchov, navrhovaná činnosť však nebude mať na tieto územia významný vplyv, a teda nie je predmetom posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“). Uvedené konštatoval aj Krajský súd v Bratislave na strane 7 v odseku 5 prvostupňového rozsudku.

Pokiaľ žalobca poukázal na skutočnosť, že bol účastníkom konania vedenom obvodným úradom, v ktorom bol vydaný súhlas podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane prírody na výstavbu lesnej cesty „Krušetnícka hoľa“ na území toho istého chráneného vtáčieho územia, pričom v podkladoch rozhodnutia správnymi orgánmi nebol vyhodnotený kumulatívny vplyv zamýšľanej činnosti spolu s inými činnosťami, je potrebné uviesť, že k projektu lesnej cesty „Krušetnícka hoľa“ bol obvodným úradom vydaný súhlas už v minulosti a tento projekt bol posudzovaný samostatne. Z dôvodu časového posunu jednotlivých žiadostí a konaní, ako aj možného nepatrného ovplyvnenia lokality nebol spoločne hodnotený s projektom výstavby lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“.

Vo vzťahu k rozsudkom Súdneho dvora, ktoré sa týkajú výkladu čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch, na ktoré poukazuje žalobca vo svojom odvolaní, žalovaný uviedol, že správne orgány v konaní vo veci žiadosti žiadateľa postupovali v súlade s uvedením článkom smernice o biotopoch v zmysle výkladu vyplývajúceho z judikatúry Súdneho dvora.

Podľa čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch ako aj z príslušných rozsudkov Súdneho dvora vyplýva, že primeranému hodnoteniu vplyvov na lokalitu Nátura 2000 z hľadiska cieľov jej ochrany podliehajú len tie plány alebo projekty, ktoré túto lokalitu môžu pravdepodobne významne ovplyvniť. Projekt výstavby lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“ posúdila SOP SR z hľadiska významnosti vplyvov na Chránené vtáčie územie Horná Orava a v súlade s metodickou príručkou Európskej komisie k ustanoveniam čl. 6.3 a 6.4 Smernice o biotopoch „Hodnotenie plánov a projektov významne ovplyvňujúcich lokalitu sústavy Nátura 2000“ z novembra 2001, zverejnenou na webovej stránke SOP SR v časti „Nátura 2000“, „Publikácie a dokumenty“, k nemu vypracovala formulár pre zisťovacie konanie, SKCHVU008 Horná Orava a formulár o nezistení významných účinkov, SKCHVU008 Horná Orava. Na základe uvedených formulárov obvodný úrad vydal podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody odborné stanovisko č. 2013/618-12 zo dňa 31.05.2013, podľa ktorého navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na toto územie a teda nie je predmetom posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorého súčasťou je aj posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na lokalitu sústavy Nátura 2000. Projekt výstavby lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“ na základe zisteného skutkového stavu nemal významný vplyv na Chránené vtáčie územie Horná Orava, v súlade s čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch a § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody nepodliehal primeranému hodnoteniu vplyvov na túto lokalitu sústavy Nátura 2000 z hľadiska cieľov jej ochrany.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a

rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe žiadosti žiadateľa - štátneho podniku Lesy SR zo dňa 11.01.2013, že žalovaný rozhodnutím č. 7037/2013-2.2 zo dňa 09.12.2012 zamietol odvolanie odvolateľa zo dňa 02.07.2013 a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Žiline zo dňa 03.06.2013, ktorým tento rozhodol tak, že vydal súhlas v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona a v zmysle § 13 ods. 2 písm. c/ zákona na výstavbu lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“ v k. ú. R. J. na parcele KN-C č. 11938/1 podľa projektu stavby vypracovaného Ing. E. S.. Predmetný súhlas sa vydával na výstavbu lesnej cesty kategórie 2L 4, 0/30 (20) s prašným povrchom o celkovej dĺžke 4460 m v jednotkách priestorového rozdelenia lesa č. 316, 317, 318, 319, 320, 321, 323, 324a, 324b, 325b, 326, 327, I - IV, 328 II, 328 IV, 336B, 337, 337a I - IV, 337c, 338b, 339b, 339a, 345 I v území chránenej krajinskej oblasti Horná Orava zaradenom do zóny D s druhým stupňom ochrany a do zóny C s tretím stupňom ochrany v zmysle zákona a v zmysle § 4 ods. 4 na zmenu stavu mokrade najmä jej úpravu zasypaním pri budovaní stavebného objektu SO 1 - most v km 0,049 v JRPL č. 316 v súlade so zámerom stavby.

Obvodný úrad na základe žiadosti žiadateľa zo dňa 14.02.2013 vydal podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody k návrhu plánovanej činnosti - realizácie stavby „lesná cesta Nová rieka - Ráztoka“ odborné stanovisko č. 2013/618-12 zo dňa 31.05.2013. Uvedené odborné stanovisko bolo Obvodným úradom vydané na základe formulára pre zisťovacie konanie, SKCHVU 008 Horná Orava a formulára o nezistení významných účinkov SKCHVU 008 Horná Orava, ktoré boli prílohou stanoviska ŠOP SR č. CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013, a ktoré boli aj podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia vo veci žiadosti žiadateľa o vydanie súhlasov podľa zákona o ochrane prírody v súvislosti s výstavbou lesnej cesty. Obvodný úrad v uvedenom odbornom stanovisku vo vzťahu k navrhovanej činnosti konštatoval, že v súvislosti s územiami sústavy Náture 2000 prichádza do úvahy možnosť ovplyvnenia a určitého zásahu do biotopov pri výstavbe, resp. krátkodobé vyrušovanie kľúčových druhov živočíchov, navrhovaná činnosť však nebude mať na tieto územia významný vplyv a teda nie je predmetom posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z..

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchov a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a) identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b) popis jeho stavu,
- c) mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d) vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e) určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky.

Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväznic.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie, ktorým preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7037/2013-2.2 zo dňa 09.12.2013 v spojení s rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Žiline sp. zn. 2013/618-11/Ryb,Drn zo dňa 03.06.2013., ktorým tento rozhodol tak, že vydal súhlas v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona a v zmysle § 13 ods. 2 písm. c/ zákona na výstavbu lesnej cesty „Nová rieka - Ráztoka“ v k. ú. R. J. na parcele KN-C č. 11938/1 podľa projektu stavby vypracovaného Ing. E. S.. Predmetný súhlas sa vydával na výstavbu lesnej cesty kategórie 2L 4, 0/30 (20) s prašným povrchom o celkovej dĺžke 4460 m v jednotkách priestorového rozdelenia lesa č. 316, 317, 318, 319, 320, 321, 323, 324a, 324b, 325b, 326, 327, I - IV, 328 II, 328 IV, 336B, 337, 337a I - IV, 337c, 338b, 339b, 339a, 345 I v území chránenej krajinej oblasti Horná Orava zaradenom do zóny D s druhým stupňom ochrany a do zóny C s tretím stupňom ochrany v zmysle zákona a v zmysle § 4 ods. 4 na zmenu stavu mokrade najmä jej úpravu zasypaním pri budovaní stavebného objektu SO 1 - most v km 0,049 v JRPL č. 316 v súlade so zámerom stavby uvedeného vyššie.

V odvolaní proti prvostupňovému rozsudku žalobca opakovane namietal, že prvostupňové konanie nebolo vedené vecne príslušným správny orgánom, keďže podľa žalobcu si činnosť zamýšľaná žiadateľom vyžadovala aj rozhodnutie o povolení výnimiek z podmienok ochrany chránených druhov, ktoré môže podľa § 65 ods. 1 písm. h/ zákona o ochrane prírody udeliť ministerstvo, že chránené vtáčie územie Horná Orava bolo vyhlásené na ochranu biotopov a druhov uvedených vo vyhláske Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 173/2005 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Horná Orava a v rozhodnutí prvostupňového súdu nemožno nájsť úvahu o tom, ako vyhodnotil záujem na ochrane týchto druhov vyjadrený vyhlásením uvedeného územia za súčasť sústavy Náture 2000 a že v konaní pred správny orgánmi nebolo obstarané odborné stanovisko podľa § 28 ods. 3 a 4 zákona o ochrane prírody, s odkazom na rozhodnutia SD EÚ, z ktorých podľa žalobcu vyplýva, že povolenie na činnosti spadajúce pod čl. 6 ods. 3 Smernice Rady 92/43/EHS z 21.05.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín v platnom znení (ďalej len „Smernica o biotopoch“) možno vydať, len ak príslušné orgány nadobudli istotu o tom, že plán alebo projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu lokality.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú

dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, (žiadosť žiadateľa zo dňa 14.02.2013, z odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správy Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava (ďalej len „ŠOP SR“) č. CHKO HO/16/2/13 zo dňa 07.03.2013, zohľadnili aj vyjadrenia žalobcu a ďalších účastníkov konania. Právne vyhodnotenie priebehu konania a myšlienkový postup sú uvedené v rozhodnutiach oboch stupňov, pričom obe obsahujú náležitosti vyžadované ust. § 47 Správneho poriadku.

Podľa odvolacieho súdu v prípadoch ak odôvodnenia rozhodnutí, vydaných v správnom konaní sú dostatočne podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, nie je potrebné v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa opakovať dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu, v danom prípade o povolení výnimky (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžo/95/2007). Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, na ktorú žalobca poukazuje v odvolaní, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Vzhľadom na osobitosti súdneho preskúmvacieho konania, upraveného v piatej časti O.s.p. je postačujúce stručné uvedenie dôvodov so záverom, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, čím sa krajský súd stotožnil s vecnými dôvodmi žalovaného správneho orgánu, uvedenými v odôvodneniach rozhodnutí oboch stupňov v danej veci, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky a vydaní súhlasu.

K námietke žalobcu, ohľadne rozhodnutia MŽP č. 2720/2013-2.2 zo dňa 25.01.2013, predmetom ktorého bolo povolenie výnimiek a vydanie súhlasov podľa zákona o ochrane prírody v určených JPRL na území Národného parku Nízke Tatry pre žiadateľa Lesy Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Liptovský Hrádok, v súvislosti s pozemnou aplikáciou chemických látok, je zrejmé, že skutkový stav vo veci, o ktorej v danom prípade rozhodlo ministerstvo, bol odlišný od skutkového stavu veci ukončeného rozhodnutím ministerstva napadnutého žalobou a preto nie je možné ho automaticky vzťahovať na konanie ukončené rozhodnutím ministerstva, proti ktorému smeruje žaloba. Okolnosti oboch prípadov, podmienky, ktoré mali byť splnené na povolenie výnimky, resp. vydanie súhlasu na požadované činnosti, ako aj podklady pre vydanie rozhodnutia sú v oboch prípadoch rozdielne a nevykazujú takú podobnosť, aby sa dali považovať za skutkovo zhodné alebo podobné prípady v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 Správneho poriadku.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov jednoznačne vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. Pri rozhodovaní boli zohľadnené konkrétne špecifiká daného územia, ako aj možné vplyvy výstavby na biotopy a okolie.

Pokiaľ išlo o namietaný čl. 6 ods. 3 Smernice a uvádzaný rozsudok Súdneho dvora (Tretej komory) zo dňa 11.04.2013 vo veci C-258/11, Peter Sweetman a iní /An Bord Pleanála, že povolenie na činnosti spadajúce pod čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch možno vydať len, ak príslušné orgány nadobudli istotu o tom, že plán alebo projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu lokality tak najvyšší súd uvádza, že projekt výstavby lesnej cesty „Nová rieka -Ráztoka“ na základe zisteného skutkového stavu nemal významný vplyv na Chránené vtáčie územie Horná Orava, v súlade s čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch a § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a nepodliehal primeranému hodnoteniu vplyvov na túto lokalitu sústavy Nátura 2000 z hľadiska cieľov jej ochrany, a to na základe vypracovaného formulára pre zisťovacie konanie, SKCHVU008 Horná Orava a formulára o nezistení významných účinkov, SKCHVU008 Horná Orava. Na základe uvedených formulárov obvodný úrad vydal podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody odborné stanovisko č. 2013/618-12 zo dňa 31.05.2013, podľa ktorého navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na toto územie a teda nie je predmetom posudzovania jej vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorého súčasťou je aj posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na lokality sústavy Nátura 2000.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2, O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi pre procesný neúspech ich náhradu nepriznal, a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.